

Rudzātu vidusskolas audzēknis Dāvids Rubens tikās ar Valsts prezidentu Raimonu Vējoni

Foto: www.president.lv

9. novembrī Valsts prezidents Raimonds Vējonis Rīgas pili apbalvoja desmit labākos skolēnu radošo darbu konkursa «Mana kā Valsts prezidenta uzruna Latvijas dzimšanas dienā» uzvarētājus. Viņu vidū bija arī Rudzātu vidusskolas 9. klases audzēknis Dāvids Rubens, liecina informācija www.president.lv.

Kopumā konkursam šogad tika iesūtīti vairāk kā 300 skolēnu darbi – 274 esejas un 25 video uzrunas. Radošos darbus vērtēja žūrijas komisija – Valsts prezidenta konstitucionālo tiesību padomnieks Jānis Pleps, Valsts prezidenta kancelejas preses dienesta vadītāja Ilze Salna, Valsts prezidenta Sabiedrības saliedētības politikas ekspertu grupas vadītāja Liesma Ose, Latvijas Universitātes asociētais profesors Ivars Ījabs un Rīgas Stradiņa universitātes docents Klāvs Sedlenieks.

Valsts prezidenta kanceleja konkursu rīkoja, lai veicinātu Latvijas skolēnu patriotismu un pilsonisko līdzdalību, kā arī sekmētu interesi par valstiskumu un Valsts prezidenta institūciju.

Rudzātu vidusskolas direktors Vladislavs Sprīngis pastāstīja, ka skola lepojas ar Dāvida panākumiem. Viņš ir ļoti talantīgs un vispusīgs audzēknis, ar milzīgām darba spējām. Pagājušajā mācību gadā, mācoties astotajā klasē, Dāvids piedalījās mācību priekšmetu starpnovadu olimpiādēs bioloģijā, matemātikā, vēsturē, ķīmijā un vairākos citos priekšmetos, iegūstot godalgotas vietas. Novada olimpiādēs izcīnīto pirmo vietu ir vēl vairāk, teic direktors. Dāvids ir guvis atzinību arī daudzos konkursos, tajā skaitā arī Eiropas mēroga konkursos, un balvā saņēmis braucieni uz Briseli.

«Mana kā Valsts prezidenta uzruna Latvijas dzimšanas dienā»

Latvija ...Vai dzirdat, cik skaisti un cēli skan šis vārds – kā pēdējās rudens lapas lidojums, kā bultas šāviena troksnis debesīs, kā jūras viļņu sitiēni pret klinīm Kolkasragā. Pāris kvadrātkilometru zemes pie Baltijas jūras ir mūsu vislielākais dārgums un gods, mūsu mājas un mūsu sirds.

Tikai te, mūsu dārgajā dzintara Tēvijā, varam justies brīvi un pasargāti, droši un pārliecināti, jo šī ir mūsu zeme, kuru ar asarām, asinīm un tulznās sastrādātām rokām uzcēluši, izveidojuši mūsu senči.

Pārdota, mainīta, dāvināta, kropļota, lauza un gānīta 800 gadus ne reizi vien latviešu tauta draudējusi pazust no kartes, taču, pateicoties mūsu garam, kas kā dzelzs nokaitēts ar uguni, esam spējuši no ikvienas bezizejas atrast izeju. Daudz sāpju izsāpēts un asaru izraudāts par verdzību, par okupācijām, par zaudētajām dzīvībām. Un brīvība ir tā balva, ko mēs, latvieši, esam saņēmuši par pārdzīvoto, tieši tāpēc mums tagad vajadzētu iet ar taisnu muguru un augsti paceltu galvu, jo brīvība ir mūsu uzvara, mūsu sasniegtais stikla kalns, mūsu saules oreols.

Nekur citur saule nespīd tik spoži un mākoņi nav tik debeszili kā Latvijā, tikai šeit lauki, meži un noras ir tik zaļi un dzīvi, tāpēc prieks, ka varu mīlēt šo zemi, šo valsti. Kā rudzu lauks pilnbriedā katru dienu uzzied Latvija, lepoties pašiem un aicināt lepoties citus ar savu zemi ir ikviena latvieša pienākums. Es aicinu visus mīlēt savu zemi, savu valsti, kā arī būt par savas zemes patriotiem ne tikai 18. novembrī, bet vienmēr – ejot uz darbu, skolu, iepērkoties, ceļojot, lai mūsu sirdis vissiltākā vieta būtu atvēlēta Latvijai.

Mēs varam teikt, ka dzīvojam slikti, bet vai mūsu senčiem bija

viegli radīt valsti? Tāpēc ikviens, kas gaužas par dzīvi, lai padomā, cik spēka un gara viņš ir ielicis Latvijas atīstībā! Lai Latvija ziedētu kā roze Baltijas jūras krastā, mums katram jābūt prasmīgam dārzniekam, kas, spēkus un laiku netaupot, rūpējas par mūsu ziedu. Latvija zied vienmēr – gan agrā rītā, kad rasas kristāli izbārsīti zālē, gan naktī ar zvaigznēm debesīs, kurās ierakstīts Latvijas vārds. Latvija ir trausls zieds, un to pierādījusi arī vēsture, tāpēc mūsu valsts sabiedrībai jādarbojas kā vienotam mehānismam, kur indivīdi veido kopumu. Ne velti dzīvojam laikā, kad pasaule mainās nevis mēnešos, nedēļās vai dienās, bet stundās, un tas, kā sadarbosimies, atbalstīsim viens otru, arī noteiks Latvijas vietu pasaulē. Mēs esam tikai maza sauja, salīdzinot ar pasaules iedzīvotāju skaitu, tomēr, ja mēs spēsim būt vienoti un mīlēsīm savu valsti, tad neviens nekad nespēs mūs sa-lauzt.

Mīlēt un mācīties, mīlēt savu valsti un mācīties no mūsu vēstures ir galvenais nosacījums, lai Latvija nākotnē būtu pārtikusī, bagāta un, svarīgākais, vienota valsts. Ja ideāli, uz kuriem izveidota mūsu dzimtene, – demokrātija un brīvība, – tiks nodoti no paaudzes paaudzē un spēs dzīt saknes arvien dziļāk mūsu apziņā, un atspoguļosies mūsu darbos, tad Latvija piecelsies pēc ikviena dzīves grūdiņa, un tauta, augdama savā garā, padarīs Latviju par drošu bastionu, par miera ostu, kuru nespēs skart neviena vētra, par vislabāko valsti pasaulē. Jo mēs esam tik stipri, cik stiprs ir mūsu gars, ticība un pārliecība. Un es ticu, ka Latvijas sarkanbaltsarkanais karogs, sludinot brīvību, plīvos ilgi jo ilgi, un mūsu bērni un mazbērni varēs teikt: «Jā, Latvija ir mana dzimtene!». ▣